

BIBLIAI SZABADEGYETEM

PÁL ELSŐ LEVELE A KORINTHUSBELIEKHEZ

Előadó: Fekete István

Bevezetés

Pál kora előtt már századokkal élénk kereskedelem jellemezte Korinthust. Gazdagságának legfőbb oka az állandó forgalom volt. A gazdag várost Lucius Mummius római hadvezér Kr. e. 146-ban elpusztította, de Julius Caesar száz évvel később felépíttette, és főleg kiszolgált katonákkal és felszabadított rabszolgákkal telepítette be. Kedvező földrajzi fekvése miatt Pál idejében is kereskedelmi központ volt, a vagyon és a fényűzés csomópontja, amely a szórakozni vágyókat vonzotta. A városban az érzéki élvezeteket szabadon üzték. A templomokat sokféle istenségnek építették fel. A paloták gazdagsága és fényűzése mellett a város árnyoldala is meglátszott: a sikátorokban és kikötőkben tengették életüket a szegények és nyomorultak. Nem szellemi központ volt, mint Athén, mégis meg lehetett találni a különféle üdvtanok képviselőit; a legnépszerűbb az Ízisz-kultusz volt. Korinthusban zsinagóga is volt, ami nagy fordulat helyszíne lett a város életének történetében.

Pál Athénból érkezett Korinthusba. A városban sok zsidó is letelepedett; ezek között volt Akvila és Priscilla, akikkel együtt készített sátrakat az apostol. Mikor Korinthusban prédikálta az evangéliumot, egészen más módszerre tért át, mint amelyet athéni működése alatt követett. Ott megkísérelte a hallgatók ismeretéhez való alkalmazkodást: logikára logikával, tudományra tudománnyal és filozófiára filozófiával válaszolt. Azonban amikor az eltöltött időre visszagondolt, rájött, hogy Athénben milyen kevés eredményt ért el munkájával. Elhatározta tehát, hogy Korinthusban egészen más munkatervet követ majd tanításainál, mellyel a felületesek és közönyösek figyelmét igyekszik lekötni. Eltökélte, hogy minden tudományos érvelést és következtetést kerülni fog; a korinthusiak között nem akar másról beszélni, mint Jézusról.

Munkájának így sem volt kezdetben eredménye: a zsinagógában lefolytatott viták során még nehezebb gondok nyomták a lelkét. Mégis megerősödött, amikor néhányan hittek szavai nyomán. Az Úr meg is erősítette a további munkára: „sok népem van ebben a városban” (Acs 18:10). Ennek következtében letehetette a Korinthusi gyülekezet alapját.

A levél szerkezete

I. Üdvözlés (1:1-1:9)

II. Utalás a Kloé embereitől kapott információkra (1:10-6:20)

- 1: és 3: Intés a pártoskodás miatt
- 2: Krisztus hirdetése
- 4: Megoldás
- 5: A paráznaság gyülekezeten belül való tolerálásának bírálata (5:1-5:13)
- 6: A pereskedés gyülekezeten belül való jelenlétének bírálata (6:1-6:11)
- A paráznaság kerülése (6:12-6:20)

III. Válaszok a Korinthusi gyülekezetet érintő gyakorlati kérdésekre (7:1-16:9)

- 7: Házasság, válás (7:1-24)
 - a. Hajadonság (7:25-40)
- 8: A bálványáldozati hús
- 9: Az evangélium hirdetője

- 10: Bálványáldozat és Isten (10:1-22)
 - a. Bálványáldozat és másokhoz való viszony (10:23 -11:1)
- 11: Istentisztelet (11:2-11:34)
 - a. Külsőségekre vonatkozó hagyományok (11:2-16)
 - b. Az úrvacsora (11:17-34)
- 12: Lelki ajándékok. (12:1-12:11)
- Az egyház Krisztus teste (12:12-30)
- 13: A szeretet himnusza
- 14: A nyelveken szólás
- 15: A feltámadás
- 16: Az adakozás rendje (16:1-9)

IV. Záró üdvözlések (16:10-16.24)

A levél több témát sorakoztat fel egymás után. Mivel a gyülekezettről kapott hírek a levélírás oka, ezért nem egymásra épülő témák kifejtését olvashatjuk, hanem az apostol válaszát a felvetődött kérdésekre. Ezek nem örvendetesek, leginkább lehangolóak – az apostol mégis bizakodó, s hálaadással (1:4) kezdi írását. Bármilyen történések is a gyülekezetben, legfőbb jellemzője akkor is az, hogy kegyelemben részesült. Ezt abban is felismerhetik a címzettek, hogy a gyülekezetben a kegyelmi ajándékok (Róm 12. fejezet és Ef 4:8-16) gazdagon megtalálhatók, s a gyümölcs (ezt részletezi Gal 5:22) is biztosítva van. E gondolatok kifejtése közben mutat rá Jézus visszatérésére.

A levél legszebb szakasza a 13. fejezet, a szeretet himnusza. Ez azonban nem önmagában áll, hanem beékelve a 12. és a 14. fejezet közé. A korábbi fejezetekben olyan témák is felszínre kerültek, amelyek a gyülekezeti gyakorlat mellett a világban való eligazodást segítették. A 12. fejezet a gyülekezet belső életéhez szükséges eszközöket sorakoztatja fel: ezek a Lélek ajándékai. Egy épület akkor épülhet fel, ha megfelelő eszközök állnak rendelkezésre: téglák, mész, továbbá ismeret, szaktudás, megfelelő gyakorlat. A gyülekezet pedig akkor épül, ha a Lélek ajándékaival rendelkezik. Ezek szükségességére, megfelelő használatára tanít az apostol. Az egyes ajándékok részletes leírása a Biblia más könyveiben olvasható. Így például a prófétálásról szóló tanítás, de a hamis próféta jellemzői is megtalálhatók. A tanítás ajándéka is több helyen ki van fejtve, de az is le van írva, hogy milyen a hamis tanítók munkája. A nyelvekkel kapcsolatos részletes leírás pedig a 14. fejezet fő témája. Bármelyik ajándékról legyen szó, mindegyiknek a használatakor a gyümölcs megléte a fontos: ennek legjellegzetesebb összetevője éppen a szeretet, amelyet a 13. fejezet fejt ki örök-szép megfogalmazásban.

A levél végén az üdvtörténet nagy eseménysorát vázolja fel: Krisztus meghalt, de feltámadt, majd sokaknak megjelent. Ezek az események mind az írások szerint történtek, ami azt mutatja, hogy Isten megváltó munkája nem futott zátonyra. Ami Krisztussal megtörtént, megtörténik mindazokkal, akik az övéi: a feltámasztás szigorúan megszabott rend szerint történik. Először Krisztus, majd az ő visszatérésekor az övéi. Közvetlenül visszatérése előtt azonban a megváltói munka utolsó aktusa kell, hogy lejátszódjon: Krisztus minden ellenségét megfosztja hatalmától, legyenek földi, vagy földöntúli hatalmak. Ezzel legyőzi a halált és a mögötte meghúzódó Sátánt is. Amikor pedig minden ellenségén diadalt aratott, átadja királyságát az Atyának.

Az utolsó fejezetben Pál a testvérekkel való közvetlen kapcsolatára jellemző üdvözlő sorokban Isten kegyelmére bízta a gyülekezetet.